

Resumé

Denne afhandling lægger grundlaget for en forskningsdagsorden om det europæiske udvisningsregime samt dets konkrete oversættelse i nationale sammenhænge, ved at bruge det franske administrative retsvæsen som case-studie. Trods omfattende samfundsvidenskabelig forskning er de juridiske aspekter af staters udvisningspraksis og dennes indvirkning på tvungen mobilitet i og fra Europa mindre belyst.

Blandt europæiske stater kan Frankrig karakteriseres som et ekstremt tilfælde, da det står for en tredjedel af alle udvisningskendelser på europæisk plan. Næsten en tredjedel af disse kendelser ankes til forvaltningsdomstolene. Dette gør franske forvaltningsdommere til nøgleaktører i udvisningsprocessen, hvorved de dagligt fortolker og anvender det komplekse europæiske udvisningsregime. Deres rolle er således afgørende for at forstå, hvorvidt og hvordan den daglige, lavpraktiske sagsbehandling påvirker handlingsrummet for udvisning af udenlandske statsborgere i Europa.

Specialet bidrager med ny indsigt i, hvordan det europæiske udvisningsregime formes gennem national retspraksis. Det viser, at Frankrigs procedurer for retslig prøvelse af udvisninger i høj grad er formet af Conseil d'État's bevidste valg, samt særligt påvirket af europæiske menneskerettigheder og presset på lavere domstole. Ved at udnytte den standardiserede karakter af franske domsafsigelser bidrager afhandlingen med konkrete metoder til storskalastudier af domstolenes juridiske ræsonnement. Dette massive datamateriale fra lavere franske domstole muliggør en dybdegående analyse af retspraksis på området. Gennem denne tilgang, udvikler afhandlingen empirisk funderede forståelser af juridisk ræsonnement i udvisningsafgørelser.